

ספר מענה לשון

וזוא קשור נמרין ונאה להלמד

לתלמידים דרך קירה :

בollow חוכמת הרקוק שם פועל

מלחה :

לְהַדֵּין וְלִפְנֵי
קָרְבָּן בְּהַלְלוֹתָיו וְשָׁמְלוֹתָיו וְעֲמָנוֹתָיו וְלִפְנֵי

ודפס באמסטרדם :

בבית משה בן יוסף בן ישראלי

שנת עזיז מרתיה

השואים

ונוחים הם כל הכאיסבל, סבר מניעה אותן שהח
רוב הנמצאים בספריה הקדרשוואלים הסבוכות אשר
ניעו הון חמישה האחד בווא בראש מלאה כמו זרים
בפאנז'ז פאורות זולתם כי אין כה בלשון לרחליעו בלוי
קדימת תנועה אחרת וחב בכוואו אחר שווא קודס
לו כמו יטיש ליטרי שחר ראשון נחה והשנית נעה וזה יוקן
כשניהם השוואים הם באמצע המלה אבל כשהם
נסוף שניהם נחים כמו ישתייך והסביר בהו כי אלו
היה החב נעכמ'שפט ימ'שך לנזה זרות מבואר
הכיתול כי הינו באים לבטא שני שוואים כאחד כי
באו ית' אליהם שלשה שוואים כאחד ואותה הינו מניעם
השוא האחרון והשוא סנו'ל שבמלחת אליהם
הנמשכת ימצא שני שוואים נעים יחד ורבג
השוא הבא בא בתו דגשה כמו צייני קנטש זולתם
שבחו הדגש עמידה ויוחוק אותו והך הבא אחר
זה איז מה ממשה תנועות גדולות אשר טימנות צייני

Bibliotheca
Bibliotheque

מענה לשון

מענה לשון

פְּסָחַ וּבְפֶרְטַּת שִׁיחַה הַחֲזִיק בַּיּוֹד כְּמוֹ וַיֹּאֵי שָׁוֹלֵק הָאַחֲדִילָה תְּחִסֵּר הַהָּא וַיָּאֵר הַנְּקֹדֵשׁ שְׁלֹשָׁת אַמְּלֻכָּה צָרֵר וַיָּלִי חֹלֵם יָאֵלִי קְמִינֵּץ רַחֲבָא צָרֵר וְלֹפִי הַפְּתַח בָּאוֹת חַמְשָׁמֶשׁ וְאַם הָאַתָּה הַנְּשִׁכְבָּה מִהְאָזְתִּיוֹת הַמְּקֻבָּלֹת דְּגַשׁ תְּדוּשָׁה כְּמַשְׁפַּת וְאַם הָאַתָּה מִהְאָזְתִּיוֹת הַגְּרוֹן יַעֲטָרֵף הַדְּגַשׁ עַם הָאַתָּה הַמְּשֻׁשָׁת וַיַּתְהַפֵּךְ הַקְּמֹץ עַל הַמְּשֻׁפְט הַקּוֹדֵם וּבָאוֹ בְּתִשְׁעָם חַקְעָה קְפִים תָּהָה לְהַזְרֵר

בְּשִׁלְמוֹתָם לְדוֹרוֹת עַל אַמְתַתְסָולְפָעָמִים נִקְדוּ אַוְתִּיוֹת כָּל בְּבוֹאָם עַל אַוְתִּיוֹת דְּגַרְוָן בְּסֶגּוּל תְּמוּרַת הַקְּמִין שְׁחוֹה רָאוּ לְבָא וּבְפֶרְטַת אַוְתִּיוֹת הַחַע כְּמוֹ קְשָׁרְתָּמְלָחָם וּבְתְּנִזְעִי שְׁרַבְבָּא הַאֲוֹת גְּרוֹנִית קְמוֹזָה כָּרֵי לְהַקֵּל בְּתָנוּעָה וְהַהָּא כְּשַׂתְבָּא לְתִימָה וּשְׁאֵלה תְּנַקֵּד בְּשָׁוָא וּבְפַתְחָה וּרְפִי אַחֲרֵיה זָוֵלֶת כְּשַׂתְבָּא עַל אַחֲתָמָאָזְתִּיוֹת הַגְּרוֹן וְגַם הַרְדִּישׁ עַמְּהָן כִּי אָוַיְסָר הַשְּׂאָה וַיָּאֵר הַפְּתַח לְכָדוֹן כְּמוֹ בְּאֱלֹהִים אֵי וּלְפָעָמִים בְּסֶגּוּל לְבָדוֹ שְׁהָוֹא פַתְחָ קָטָן תְּכוּרַת הַפְּתַח הַגָּדוֹל כְּמוֹ קְשָׁרְתָּמְלָחָם וְאַנְגִּירָה יְשִׁיבָה שְׁעָה נְשָׁת וְיִתְּהַלֵּחַ עַל תְּשִׁיעָה רְאֵשָׁב אֲשִׁיכָּה וְאַיְהָן הַבְּرָלְבָּל בֵּין אַלְוֹ הַנְּקוּדוֹת בְּסֶגּוּל אַלְלָה דְּבָאוֹת בְּנֵי לִידְעָה רְצֹונִי לְוֹמֵר לְהָא הַיְדִילָה כְּמוֹ שְׁעָם וְגַם בְּנֵי גְּמִינִי גְּאָעָה בְּיַאֲטָמָמָה עַנְיָן וְמַעַן יְמִשָּׁךְ

פְּסָחַ וּבְפֶרְטַת שִׁיחַה הַחֲזִיק בַּיּוֹד כְּמוֹ וַיֹּאֵי שָׁוֹלֵק הָאַחֲדִילָה תְּחִסֵּר כְּמוֹ קְמִינֵּץ רַחֲבָא צָרֵר וְלֹפִי שְׁהָקְמִין שְׁתַנְהַלְחָטוֹפֵף כְּמוֹ קְזִיזָה בְּחַיָּה הַשְׂוָא נָחַז הוּא שְׁמַגְנֵב אַחֲרָתָהוּ כְּשַׂצְרִיךְ שְׁיוֹרְחָב וְאוֹיְנוּעָה הַשְׂוָא כְּמוֹ קְשִׁיעָה וְהַהָּא בְּשַׁתְבָּא נָהָר שְׁתִּי אַוְתִּיעָה דְּזָמָות הַשְׂוָא הַבָּא עַל הַרְאָשָׁוֹה יוֹנוֹק כְּמוֹ יְלָלָה וּוּלְתָם כָּל הַשְׂוָאִים הַבָּאִים בְּמִקְרָא בְּלִי סְבָה אַחֲרָה מְאֻלוֹ הַוְתָנוֹן :

חַמְישָׁה מִזְעָאָת יְשַׁלְאָוֹת אַחֲרָה בְּגַרְוָן נִיכְקָה בְּחִידָה דְּטַלְנוֹת בְּלָשׁוֹן אַסְצָדָשׁ בְּשִׁנְיִים בְּזַטְמֵף בְּשִׁפְתִּים :

הַאֲ הַיְדִילָה מִשְׁפַּת בְּפַתְחָה וְדְגַשׁ בְּאַוְתִּיְהָן הַנְּשִׁבְתָּוֹת אַסְתָּהָה אַחֲרָה מִאַוְתִּיְהָן הַגְּרוֹן שְׁאוֹל הַיּוֹרֶת עַל לְוָלְדָה מִלְקָבֵל דְגַשׁ תְּנַקֵּד בְּקְמִין שְׁהָא הַפְּתַח הַנְּהָגָה וְהַלְגָשׁ שְׁחוֹה רָאוּ לְבָא בְּאַוְתִּהָן הַנְּשִׁבְתָּה תְּחִתְיִוְתָה וּבְפֶרְטַת בְּאַוְתִּיְהָן אַעֲבָרָבָה בְּאַוְתִּיְהָן הַלְּפָעָמִים לֹא יַשְׁתַּנוֹה הַפְּתַח וּחְסָר הַלְגָשׁ וְגַם בַּן יָאָקְמִין בְּשַׁחַר נְשִׁכְתָּה הַיְאָרִישׁ מִפְנֵי שְׁבָולָם אַיִם מִקְבָּלִים דְגַשׁ וּכְן כְּאַשְׁר תְּבָא נָהָר אַוְתִּיעָה כְּלָב שְׁמַפְטָן לְתְנַקֵּד בְּשָׁוָא לְהַוּרָת עַל הַאֲ

מענה לשון

משך אחריה שואבות הנטשכת או תנקד בפתח
לברכו כמו תקנעה חא, תקנעה. וולרתם לפי ישני
שואים לא יתנו בראש מלא לעלם:

כל בוגר כפתח דעתך לא蒿וי רפי בר מפק
ומפקיך ורוחיק ואתי מרוחיק: מפק הוא
כל תיבת שסופה אחד מאותיות הוי שנוציא אותה
במבעטאו כמו יייחודיים. איזי גאנטש. ודומים:

מפק הוא כל תיבת שסופה אחד מאותיות蒿וי
ויש בה טעם מהמפיקים והם קרני פרה תירצה
והוא שבא בצד ימין כי בצד שמאל אין מפק
פמו זוקהילעטה רפינרייש שני גראישין
רביעזוקף גודול זוקף קטן קדרמא זוקאסגולדתא פסק
תביר טראה יתיב שלשת ארთנה סוף פסק
ובשלשה ספרים שיש מהם אמת והם איוב משל
זה הלאים לא יפסיק הטראה כי אם בנויאו בראש
הרעיון. ורוחיק הוא כל תיבת שסופה אחד
מאותיות蒿וי והוא נקודה במקף ואחד מהן זעירא
כמו זיך גראט. זיך גאנטש וזה יובן שתהירה האות
מאחוי נקודה אוفتح או סגול לא זולת. ואתה
מחייב הוא כל תיבת שיש בסופה אותן הותם
באות

מענה לשון ד

באות שלפניה כי או את בוגר כפתח הנטשכת
donega להdock התנוועת כמו עשייה. ובתנאי
שלא יהיה הטעם באות השני מהתיבה בעלה בוגר
כפתח וכן את היבא בכח הרטעה הנגדולה
תרגען את בוגר כפתח הנטשכת כמו יייחודי.
שהה בא מהה הקמיינ לאלה היה כתובה בפועל
ואלו, שהוא את רוחיק היה היה הפארפויה זיריך
שיבותם שאם הה אנטפה והיא נקודה בפתח או
קמן או תרגען את הבוגר נפתח אבל אס היא
שרשית תרפה כמשפטה כמו עשייה. זולת אמר
הה ארשישת תנקד בסגול כי איזה תרגען את
הכוגן כפתח כדרין את רוחיק כמו יייחודי.
אבל עייח פלא. לפי שהשין הבהה על האה היא
בצרי לפיו שהוא מלך והמלכים אינם מקבלים שוד
הפארפויה ואם יבוא כתיבה בעלה הבוגר כפתח
שתי אותיות מהן דומות או שתיהן ממוצאת אחת
והראשונה בשוא או תרגען את הבוגר בפתח אעט
שלא ימציא שום מבטל כמו עשייה גאנטש.
שהן דומות כאחד וכן אשר הן ממוצאת אחד כמו
אונגינה גאנטש. ואם תקדם לתיבת שראשה אחות
מאותיות

מענה לשון

מאויתות בוגר בפתח התיבה הקורמת והיא נמשכת אחר שואנה תdagש את הבוגר בפתח כמו קרא בלא. וולתו ואויתות אוטו יונשו תמיד במבטא עיפוי שלא תבאנה בمبرוב כמו אמרו שצבי אשטי. ווילתס ונמצא מהן נעת או מרגשות במבטא עיפוי שאין נכחנות פמו: שיטע יודע שנבטה אותה באלו גנבה וכן ישלא. שנבטה היוד עיפוי שאינה בתובה וכן מיאל. שלשה פעמים ביחסאל פרעה ירד כי כל דני אל זולתם.

ברחובים ביזוד:

חלק י. כל לשון הראשונים הם שלשה וסימנים שלמה רצוני שם פועל מלות הטעם. גדר השם הוא מה שיזורה על עניין ולא על זמן מיון שהוא שיהיה ונחלה לדראשים שם העצם. שם התואר שם היחס ושם המספר. שם העצם שם ארץ נשמה ודומיהם. שם התואר צדיק רשותכם סבל. שם היחס ישראלי עברי מצרי אדומי. שם המספר אחדים עשרות מאות אלפי רבבות. גדר המלה שהיא לקשר ולהבר בין השמות או הפעלים וזה בעצם לא רזונה לא על עניין ולא על זמן.

חוור וחושן נקיא בני חקל

העפר פקרת פקרתי פקריו פקרתך
פקרנו פקרת פקרת פקרתך:

ב א ז ה רבונו'

מענה לשון

ולמיון כל זה האומרנו ראובן הבית אז שמעון הנג' פ' הרכבת גנות לא לא תורה דבר מובן כל ואט נטיל בכל אחד מלה מתיחסת בין שני השמות כמו מלת תורה או על וגואמר ראובן תורה הבית אז שמעון על הגנן נשלמה הגוירה והיתה ההוראה שלימה.

גרה הפעול הוא מה שיזורה על עניין ועל זמנו יהיה עבר או עתיד כמו אם נאמר שי הנה במלחה זו את יורה על עניין השמירה ועל זמנו שהוא עבר לזכור הנסתור וכן ישייר. הוראותו עניין השמירה זמנו שהוא עתיד לזכור הנסתור וההקש בשאר ולפי שככל

הדברים נמשכית אל החמן שבו יהיה כל הוה והוא כל חלקו החמן וזהם עבר הווה עתיד הורכב כל בנין מהם עם כל הנדברים האפשריים בנסיבות ולת שנות היבואר נאמר כי ככל שפעל האידל לא ימלט מהיותו יוזד או לרבים יוזדה אורחות וכל אחר מאנו נסתור נמציא או מדבר בעזנו ונתחיל מהליך העייף שהוא יותר אמרתי כמה שכבר חלף ונשלם עניינו?

ב א ז ה רבונו'

הפעול. פוקד פיקודים פוקדה או פוקדת פוקדות
הפעול. פקדור פקדדים פקדדה פקדות :
הפקודה בפקוד ^{ועס אותיות כלם} בפקוד

לפקוד מפקוד :

העוי פקד פקדו פקדרי פקדנה :

האותן אפקוד יפקוד תפקוד נפקוד יפקוד

תפקודו תפקוד תפקידי תפקודנה :

וְהַ הבני נמצאו בושלשה דרכים: פעל פעיל פועל ולשלחים נמצאו בפסק אחד ולא
ישל כשה לבא אל אهل מעיד כי כן עלייה העז
ובבבויות את המשקן נאמר ליחיד הנסתיר פקד
לנמציא פקדתול מדבר בעז פקדתי אמן נסתיר
פקודו ולנמצאים פקדתם בממ' כי הייא טימן הזקרים
ולמדברים בעדס פקדנו ונאמר לנכח נסתירה
פקודה ולנמצאת פקחת התז' שאיתכיו הוה הבדל
בינה ובין הזכר הנמציא זולמברת בעדר פקדתי כמו
זכור המדבר בערו כי אין הבדל בין כל המדברים
בערים וככיסאו נקבות בכל חלקי הבניון ולכך לא
צטרך לשנותו כה הטבע שם בינהם הנדל בקהל
ונאמר

המקור והוושט במשמעותו כמי יסור והחיסכון בו מה החלק נשמר סדר מילר בעדו נסתה ונמצא להמשך אחר אותן איות איתן כי כל זה החלק נכלל בהם מלבד עלי אותן אהרת ונאמר לו כר המדי בעדו אפקוד לנפתור יפקוד לנמציא תפקוד לרבים המודברים בעדש נפקוד לנפטרים יפקוד לנמצאים תפקוד למדברות בעיר אפקוד כמו לו כר כי תמיד הטעים כמו שקדם ואין צורך לשנותו לנפטרות תפקוד כי אין סגולת התיו בלשונו להורות בחילק העתיד על הזוכר הנמציא ועל הקבה הנפטרת דמיון ותאזרציו לנקבה הנפטרת לנמצאת תפקידי למדברות בעדנ נפקוד כמו לו כרים ואין צורך לשנותו לנפטרות ולמצאות תפקודנה דמיון החזותליס הראשון לנפטרות יPhi השני לנמצאות נמצאת שבתבאת הארבעה הנדרבים עם שלשה מיני מציאותם יעלה המקוני במספר שנים עשר וכשחדרנו מלה אפקוד להשתוויה לו כר ולנקבה ומלה נפקוד שהיא שווה לו כרים ולנקבות ומלה תפקודנה שהיא שווה לנפטרות ולמצאות נשארו תשע אבניות והי אפקוד יפקוד תפקוד נפקוד יפקוד תפקוד פג זרי תפקודנה וחונחה זה הבניון לאשון

המקור והוושט במשמעותו כמי יסור ונה שמננו ויזאים כל חלק רפעלים רצוני שככל שהשמות אף אם יהיו מהנgrams לא יתיחסו הפל ואטנס המקור יתיחס אל הפלול ולכך קראו הוא שם הפלול המאמתים והמדקדקים ונאמר פקוד ואט אותיות בכלם בפקוד בפקוד לפקוד מפקוד ובאה מלה מפקוד דגושה להורות על מטמן ולכך הוושט כזה הבניין אף שאין מטבח לקבל דגש לפיו שהוא מקרי וכו': לאחר הוושט הצעוי להיות מתרמא לעתיך' לפיו שלא יאור האדם על מה שכבר נעשה ולא על מה שהוא עשה אבל על אשר עדין לא געשה: ואין בו כי אם ארבעה נדרבים שהם יחיד ורבים יהודה ורבות וכו' וכל נמצאים כי לא יאור האדם את אשר אינו עמו במעמדו גם לא יציה את עצמו ונאמר לייזיד פקוד ורביבס פקוד ליהיד פקידי ולרבבות פקודעה או פעלניה: באחרונה יטוע העתיד כי הוא החלק הבלתי נשלם מהומן והוא על סדר יחיד ורבים יהודה ורבבות כקורדים זילט שבפרק העבר שמרנו סדר נסתה נמציא מדברביי לאפשרות האבן הראשה מאות שטוחית שומרות גה

מענה לשון

ח מענה לשון

ראשון לכל הבניינים להוות יתר כל מכם
אין בו אורת נספת וולת המשמשות לסימון
הנרכיסים גומס אין בודגש שכבד קרי אותו
כמו הנמשכים :

חוור החשי נקרא בין נגעל

העבל נפרק נפרקתי נפרקתו נפרקתם
נפרקנו נפרקיה נפרקת נפרקתן :

התראר נפרק נפרקין נפרקדה או נפרקת נפרקדי
המקרר חפקד ועם אותן הכלם

בבחפקד בחפקד להפקד מהפקד :

הפקד הפקדו הפקדי הפקרנה :

האיתן אפקד יפקד תפקד נפקד פקדו תפקדי
תפקד תפקדי תפקדנה :

אחר בניו הקל לבניין נפער לפיעל הרוב מקבל
פעלהו ממנו ואבנו ב עבר כמספר אבני הקל
וסדרו לא יהלך זולת בנין טימן חבני ואמנם לא
ימצא בכינוי מטעו חלק פועל וחלק פועל לפיעל
שאמרנו שרוא נפער וזה מאמר סותר את עצמו
ולכן לא יבואנו כי אם רתוארים והם נפקד קמיין
כי בוה' בDAL מה עבר שהוא פתווח זולת בהפסק כי

אם משפטה להיות בחירק כמו שתורה מלאת ציפוי
אשבע

מענה לשׁו

חטוף השלישית נתרא בנו פעל הבנוש

הعبر פקרת פקדתי פקדו פקרתך
חומר חלישי נקרא בונן פעל ההגוש
אצט ושאר האבנין כלם בחירק פקרת פקרת ופוי

עכינוני חטיעל וחפעול

הפעול	מפקד מפקדים. מפקדה או מפקחת מפקחות;
הפועל	מפקד מפקדים מפקדה; או מפקחת מפקחות;

לפקד ועם אותיות נכלט **לפקד מפקד** ;

הצוו' פקר פקדו פקדי פקדנה;
הארון אפקד יפקד תפקד נפקד יפקדו
תפקדו תפקד תפקדי חפקדנה;
זה הבניין נקרא כבר לפני שזו אבד בקריאתו
לפבר רגש רשותו כי עין הלווע בודנשה אם לא
תהיה מאות על זה המליך לו או מהנחים שבאה עד
עננים ונקרואנכ בשם בניין פעל חרגוש והוא מ
מהבניינים הפולילס וועל הרוב מטבחו אלו הבניינים
וונגלהם שייה הבניין הקל עמד בעצמו וזה חרגוש

וְצִיאָנוּ

מענה לשון

ויענו לשני וההפעיל לשליש. וונמצאו בחריכים
פעיל ופועל ומשל חא אגד ושבוי ומשל הבחורתי ואט
ען הפעיל תהיה מהאותיות הבלתי מקובלות ונש
תבאה או פא הפעיל בצר להגайд נח תמורה הדגש
במו פאנבלעס ולא אחרתגעס. ואבני זה הבניין בעבר שווים
לבני עבר הקל בסדר ובמספר ולא יתרחלפו פ'
אט בקלוות ורגשות. בבונינו נספה הטעט לטימן
הפעילים והפעלים ואין הפרש בין ההזו ליהין
מהמקור כי אם מהעין.

טורה ארכיבית נקדרא בנוין פוקר

אפקד פקדת פקרתינו. פקדו פקירותם
אפקדנו. פקודה פקורת פקדתנו:
אפקד פקרים פקירה או פקורת פקדות:
אפקוד יושביהם בפקוד בפקוד לפקוד מפקדי
אפקד יפקד תפקוד נפקוד. יפקודו
ונפקודו תפקוד תפקוד תפקודתנו:

ה הבני נקרא שלא נזכר שם פועלו מהדגוש לפ' אלעלם יקבל פועלתו מזולתו והוא הדגוש. ולפ' יא שאיתפעל מעצמו זולתו נבדל ממנו ומלתנו הכר עמו נקרא מוח החסן כי הנפעל בבר יתפעל

מעוזם

הארון אפקיד פקיד תפקייד נפקיד: יפקידו:
 תפקיידו תפקייד תפקייד תפקיידנה:
 והבנייה נקרא הבדחנות להבדיל מהחדש לפיה
 שאותו הבניין ורכבות מתייחסת לדגשתו וכורה
 הרכבות מתייחסת לאותה הנוספת לטמן הבניין
 ולעולם תבונא הא בניין בחירק זולת אם תהיה פאה
 הפעלה אותן גורנית כי אז תבא בפתח או סגור כמו
 את השם חצאיו. ובערך שער. ולפי שזה הבניין הוא פועל
 ומטרע להיוו יוצא אם לא על המעת נמצא בו
 חלק פעול וחילק פועל ובכלם מהם נספת ופתחה
 להורות על הבניין הנדרת זו אין הבדל בין המקור
 לבין היחיד כי אם מהענין:

חstro השישי נקרא כינוי הפקר

הפקר ההפקרת ההפקרתי ההפקרו ההפקרת
 ההפקרנו ההפקרה ההפקרת ההפקרתן:
 הפקר העכאותיה ניכלים
 הפקר בהפקד להפקד מהפהך;
 האיתן אפקד פקד תפקד נפקד יפקדו חפקדו:
 תפקד תפקייד תפקיידנה:
 זה הבניין נקרא שלא אזכור שם פועל מהኖסף
 למבה נ ב 3 2

בעצמו לפעמים והוא יהיה הפועל דבק עט הפעלו והו
 הוא מה שלא ימצא בה לעולם וסדר אבינו ומספטע
 כאבוי עבר הקל ונאמר פקד ובויל' המקור פקויז
 כמו עיי' יי' ואין בו חלק צווי לשבה שקדמה כשהוא
 נפאל מועלתו. ויבא הבניין הזה כלו העבר המקור
 והעתיד בשורק או בקמץ חטף וזה בהיות עין הפעע
 מאותיות מקובלות דגש כמו ליטול' אך בהיות עין
 הפעל מאותיות הרפין ישוב השורק לחולט בטע
 פוןיק נושא גמיס

משור החמישי נקרא כינוי חפקרו

ה עבר הפקיד הפלקwid רהפקדרטי דהפקדרו
 הפקדרתס הפקדרנו הפקזרה הפקדרת
 הפקדרתע
ה בניין מפקיד מפקידים מפקדרה או מפקדרת העבר
 מפקידות:
ה فعل מפקדר מפקדרים מפלדרה או מפקדרת
 מפקדות:
ה צו הפקדר הפקידו הפקיד רהפקדרה:
 הפקדר ויע' אותיות נעלם
ה מקור בהפkid בהפkid להפkid מהפקיד:
 האיתן

מענה לשון

יא

מענה לשון

אתפקד יתפקד תיתפקד נחתפקד
יתפקדו תיתפקדו תיתפקד תיתפקד
תיתפקרנה;

הבניין השביעי באלו השלמים הוא החתפעל וישבו
האותיו נספות לסימן הבניין. ולפי שזה הבניין לא
יתפעל מעצמו לעלם כי אם מעצמו ולא שיוציא
פועל לפעמים כמו שהשיבו קצת באו בודתאים
והצעויبدل מהמקור מהענין בלבד. וצריך לדעת
שבאייה שרש שתהיה פ' הפעל שלו אחר מאותיו
וזצש שהן הנקראות אוויות השתקה תקדם פא
הפעל שלו לתיו החתפעל כמו עיטה פטולו זולתם
באותיות ס' ואמנם עם הצדית התקדתו החתפעל
לטוט כמו ציריך. ישו שרשם צדק ציד וולרם
ועם הזין תבא דלה במקומות תי החרפעל אף שלא
נמצא כי אם בלשון התרגום כמו ידרמןזון וגם ריל
הרנילו והנודקן חדין ודרה כל עתנמר ישמור
והסדר בלשון זלת אחד שהוא וחתיפתו שב' כן
בלרזי המכבר בקריאת תיו ושני טיטין רצופות:

האיתן

לטיבה שקדמה בפועל ולא נמצאו בו תוארים כי
אם המקור לבד אין בו צווי לטיבת קדמת בפועל
ולעלם תבא ר' האבנין בשוק או בקמץ חטא
כמו פ' שלקה קינו מיקרטו. הכתוב מחייבנו אמר נס זה יוכן
בஹوت פ' הא פעול מאותיות המקובלות דגושן אך
בஹוט מאותיות הגנון לפעמים תבא החטא נרחבה
בקמץ כמו אפלאה קתבוי. והמקור ג' בא עם אותן אותיות
הגנון על שני פנים האלה. ואמנם הבניין המרובע
כבר הוסכם מהשובי המדקדקים שלא ייכא
באמירות כי אם בנוי העשן ושם נשיגרו ונוביר

סבירו כמו שיבא:

חדר השכיש נקרא בנין החתפעל

ה עבר

הכינוי

הצוווי

המקור

התפקדר התפקדרת התפקדרת התפקדר

התפקדרת להתקדנו התפקדרת

התפקדרת התפקדרת:

מתפקיד מתפקידים מתפקורה או

מתפקידת מתפקידות:

התפקדר התפקדרו התפקדי התפקדרנה:

התפקד יעס אותיהם גמלם בחתפקד

בחתפקד:

בחתפקד להתקדך מהתקדך:

האיתן

מענה לשון

חדרו החסמי נקרא בין פעול פונוגע

העפר בין בוננות בונתי בוננו בונתים בוננו
בוננה בונת בונתו :

הבינוני מבונן מבוננים מבוננה או טבונית
מבוננות :

הפעל מבונן מבוננים מבוננה או מבוננה
מבוננות :

הצוי בין בוננו בוננו בוננה :

המקור בין וטאות כפלם

ביבון ביבון לבון מבון :

האיתן אבן יבון תבון נבון יבון נבון
תבוני תבוננה :

אריך לדעת שבבני המרובע נפלה מחולקה בין
המרדרקים אם ישלו מזיאות בשלים ומה
שנהחמת אצל חשביהם האחרוניים והמחוקים על
ידם שלא נמצא מושג נחין כי אם בנה הعين ומן
הראיות הצדיקות חמוכיות אמתה והשבכל נחין
הعين לא נמצא כהן פעל הדנו שבי אין יכולות
בעניהם לשאת אותו ולכון נכפלה בו הלמד ב
כאמרנו מן קום קומס ומון בון בון זולות ומה שיאמר
עד

מענה לשון

יב

עד זה כי מה שלמים לא ידרכ שיבן פעל
הdoneש וההתפעל. ומחייב העין לא ימצא כי אם
מרובע ואחד שבשלמים נושא הdoneש והמרובע
בדמיות העין. בישראינו שמניח העין התרדו
המרובע וההתפעל בהכפל הלמד שפטנו בכרור
שהמרובע בהם מלא מקומות הdoneש בשלמים. ואין
לנפה צורה לזריות אחריות וזה הווא המרובע
הנקון רצוי שהוזיא עצמי לאלו הנחים של עין
لتשלום הדגש הנמנע מתחם ולפעמיט על זד
ההשאלה יבוא מתרדים מעט. ומההתפעלי יותר
בשרשים חכפולים כמו ליטו ליטו לעין שעיה דאי לבא
פתח לחיטיל בפלס להתפעל. וועל למקאש עילתי לי.

מהמרובע לחיטיל ליטו ליטו מההתפעל זולותם:
חלקי הפעלים דוחם שלמים נחין חסריט
כפליט. ואמנם נקרא שלם כל
פעל שלא תנוח ולא תחפר אחר מה שלוש אותיות
הראשיות בשופח חלק מהליך הבניין. אמן הנחים
וזם כל פעל שרש מאותיות האות שבחנן קראות
אותיות המשחה והנוח ומאלו יהיו לפעם נחין הפה
ולפעמים נחין הלמד ולא אך שירמן כי נחות הפה
לא

מענה לשון

ונאמר יאמר חא אמר נאמר זולתם.
ואמנם נהי פא יוד הוא כמו ירד לרד העריד נמננו
יאמר אלד תלד גילד זולתם נהיה הווד פא הרעל
נהי העז ואו הם כמו קוס רום שוב זולתם ובאלו
תנווה הרען אל בעברים ונאמר קס קמץ קמץ
ובעתיר תנווה במבטא אעפ' שתראה במכחוב כמו
אקסום יקוס זולתם. ואמנם נהי העז יוד הם
כמו ניפ' טיב זולתם ומשפטים כמו נהי העז ואו
ושגנה. נהי הלמד כבר זכרנו. וציריך
לדעת כי אוטיות אלו שהם אוטיות הנה לא יהדו
בנהוח כי אם על הדרך הנזכר שאם העז רתheit
אלף כמו שאל שאל פא בז' זולתם יקרו או בשם
שלמים ולא נחיס וההא לא תבא לעלם באםצע
התיבה נהיה ואם תהיה פא הפעיל לא תנווה לעלם
וההא לא תהיה פא הפעיל כלל שלא תחלף בזוא
העטף או ההפוך. גם לא תהיה למיד הפעיל שלא
תחלף בכינוי הנستر הזוכר. גם השוייד לא תהיה
למיד הפעיל כי אם במקומות מעט מוער שלא
תחלף בכינוי המדבר בעוז.

ונמה שציריך גוכ לדעת כילא כל הפעלים
ד א 4 x שלמריהם

לא יהיה כי אם מאותיות אלף יוד ונהות העז לא
יהיה כי אם בז' או יוד ונהות הלהדר לא יבא כי אם
בזה ואלף ואך בכואו עס רה. שהיא האות השלישי,
יקרא הלהדר הלהדר סתס וכשתהיה הלהדר אלף
יקרא מבעל הלהדר להבדילו מנהי הלהדר. וזה
כ' נהות הלהדר היקרא במקצת האבניים במבטא
לבד ובמקצתם אף מהמכחוב כי אם נאפר בנה
בונה יבנה תבננה זולתם תמצאה הלהדר במכחוב ותנווה
במבטא ואם נאמר בנו בנירטס בניינו יבנו תבנו
זולתם הפל אלף מהכחוב והצד הרוצה שלאתורונש
כלל בשום אבן מאבני הבניין זולם כשלמד הפעיל
היא אלף לא רתחסר כלל הבניין כי בכל אבני
המצא לפעים נהוה במבטא ולפעמים חנווע אלף
במבטא כי אם נאמר קרא קראת קראתי אקררא
תקרא נקרא. זולתם לא תורונש השאל אלף אבל לא
תפל מהמכחוב. ואם נאמר קראז אקראה
קעראים קוראות קראז תקראז. זולתם תורונש
אף במבטא ולכון יחויל כלל הפעילים שלמריהם
אלף זה השם. ואמנם נהי פא אלף כמו איז אמר
אלף זולתם כי בעיתיד מהסנהוח החלף פא הפעיל
ונאנער

אחסרים יבואו מאותיות לנו ורניהם מאותת הלמר
לקח לטעו והנון היא מוסכמת מהבל והיוד בשרש
יעיר יעיק ווילתם למויצאים עיטש איזור גגאו. ניאעט פיס אליעזא
וכמי רובם לא יבוא חסרי הפהabi אם מהנון לנפר:
ויש לדעת כי לא כל הפעלים שפאייהם נז'

ידזו מתחסרים כי כשתהיה עניהם
נរנית לא תחדר הפהאל עלם נטו נאין נאף נעל
נעל ווילחם. והסביר יוזעה כי אחר שמודך אלו
חחסרים לא השתלטם בדנש העין ואותיות הרנוין לא
יסכלו והיצרכו לדרכ' מהלך השלמים:

ואמנם חכטלים מתדרמים לחסרים בשיבאי
מכח רדנש כמו חסוי רתחלפו מחרט
משאלו לא תחדר בהסט כי אם עין הפעול וגכ'
בשדמייה ללהדר דמיון סבב תמס חיל ווילחם
ויתחלפו אלו וחסרים מהנחים בשבחסרים לא
חחסר כי אם פא הפעול ובאלו לא תחדר כי אם עין
הפעול וונחים ינוו בבל' אותיות החדרשות:

וממה שצידע לדעת שלא כל כפול, שתי
אותיות מהחולש השרשיות יקראו בשם
כפויים כי אם מתרומה העין והלמד כי אם ידתו

שלמדיהם הוא יקראו נהי הלמר כי יש מהם שהט
טכל להשלמים וטיננס גנטה: והם גבתה
גנטה תקמא במקה לפ' שלא תחדר גבתה ולו וכן בעיתר
הבנייה כי נארט גבה גבתה גבתה ולו וכן בעיתר
אגbatch גביה תנבקה ווכוכן בשאר: ולפעמים
מצאו פעלים מורכבים משני נחיות כמו ילה געה
וילחם שהט נהי פאנוחו הלמר. ראה ינא שהט
נהי פא יוד ובעל האלף. אורה אבה ווילחם שהט
נהי פא אלף ונוח הלהמר. ובוא נוא ווילחם שהט
נהי העין ובעל האלף ובאה רביט ואין צורה לפרט
כימאלו תקיש על השאר. ואולם מה שיורכב

מחדרין ונחות יתראנר בחלק החסרים.
ואמנם החסרים הם כל פיעל שתחסר פא הפעול
שאותיות הצלישיות בקצת אבני הבניין ובפרט
בחלק העתיד וההפרש בין החדרון והנוחות כי
הנוחות תורה עליו התנעשה הגדולה כאמרנו מן
יבד ארד תירד כי הצעי הבא באות האיתן ימשוך
היוד פא הפעול ואמנם החדרון יורה עליו רדנש
כאמרנו מן נבל אפל פול ווילחם שנון פא הפעול
תנא פבחות גש עין הפעול: וכפי דעת קצת
החדרים

הכללו הוא כי אם תמיד לא יסור מכוון אף שהז' מושב הינה יותר או החסרונו והנהוות כשלא יהיה ממן העין. ובקצת שמות שלא נדע השרש מהם באמיתות נעשה מהם הרבי או הבני ואנו נראה אסיהם דגושים נשפט עליהם בהכפל העין ולהלמד דמיון תופ או עם כי בשנאמר תופים או תופו תופיך וכן עמים עמי עמי מפני דגש המם בעמי והפה בתופים נדין ששרשים תופ עמים:

עד כאן שמענו מפי החכם הכהן בוצינא
דאורייתא הרב רבי יצחק שעויאל נער
ולשלמות המלאכה ראתה להעתיק
מלשון עברית אל ספרדי שמות
הודקוק לטעם קל לתלמידים

הו' יולדה צפורה לו להבינם:

پاکستانیہ

The image shows a single page from a traditional Persian manuscript. The page is filled with a dense, repeating pattern of stylized flowers and leaves, rendered in black ink on a light background. This decorative border frames two columns of text written in a clear, formal script. The text is arranged in two distinct sections, each starting with a large, bold, black initial letter. The overall aesthetic is one of traditional Islamic book design.

הנא והען כמו שששה דרכה או הפה וחלם כמו
שלש לא יכנן מהכפולים . ומיצאו שרש אחד
שיחסרו בו הפה והלמר ואין עד מלכשו והוא
שורש נתן ויוחדר לו שם חסר הקוצאות אמרנו
ואנבי מיתה ליענתק טומתתיה אותה לא . ורומייהם :

הדרך לידע שורש כל פועל ראשונה צדקה
לידעת שהאותיות השרשיות הן טה
ספר גוזע צדקה ואלו לעלם לא יהיו שימושיות כי
ראשית עשר האחרות שסימנים משה ברוב אלינו
פעמים שרשיות ופעמים משמשות ואחר זה המעת
מהגלו כי הוא אקצת עזיר נקייף אל המלה
המבקשת מאיוּר פועל שרטה יהונינה ממנה
ב הסכמה הפעיל העבר מתקל לוכר הנסתור
שהיא הابן הראשה והוא השרש הנדרש לדמיון
זה כי אם נראה מלת פִּנְפִּוִיה נניח ממנה הוכבל
הנסתור שהוא חגר והוֹתָר השרש וההקבץ בכל
הפעלים ווילת בינוי העין שלפי שהנסתור העבר
מהם הוא משתמש אותן כמו קם שב ווילתם
והשער צדקה שהיא משלש אותיות ברוב נצטרך
לבקש אותו במקור והוא קום שוב ווילתם וזה
נזכר בלבול:

מענה לשון

יע מעה לשון

נומפת: פָּאַרְאָגָןְגִּיקָהּ יֵוֹצָא טְרָאָגְשִׁיטָיוּן
עומד אַינְטָרָאנְשִׁיטָיוּן:

חַסְפּוֹנְשָׁלָם שְׁבַח לְאָלָה בָּרוֹא עַולָּם כֵּוֶם רְבִיעָם
יְאַלְחָדָשׁ סִוִּין: הַבְּיאָוּ אַל
חֲדֹתָם הַתְּלִמְיד נְחָמָר וְנַעַלְהָ רְבִי יְצָחָק נְחָמָה יְצָעָן:

זְמָה אָנוֹשׁ בְּלָתִי לְשׂוֹכֵב עַל:
חַבֵּל בְּלִי סָלָם וּגְסַחְבָּל:
לְבָנִים צָעְרִי בְּחָרוֹלְכָם:
בְּסַמְכָלְכָם בְּטַח בְּלִי חַבָּל:
קְרָאוּ בְּכִיס קִישׁ קִישׁ קְחוֹלְכָם: לְעֵין גִּיאָה
לְעֵין אַמְּגִיאָה
לְחֵי חַלְל
עַל
אֹוֹתִי מְנֻת כּוֹסְכָם וּגְטַחְבָּל:
כִּי מִי מִעְנָה לְשָׁוֹן:
זְפָא וְנִסְדֵּד צִירָבְּכָל חַבָּל:

חסְרִי הָאוֹת האַמְצָעִי אַפְרִיעִישׁ
חַסְרִי הָאוֹת הַאַחֲרוֹן אַפְקוֹפָה

נומפת

נוֹחַ קִיאַיְשִׁינְטִי: גַּעַר פִּירְנוֹשְׁאַוְילִי: הַהִדְעָה דִּימּוֹשְׁטָרְטִיוּ
טוֹזָא פִּירְנוֹשְׁאַשְׁיָאָן: הַהִשְׁאָלָה אַינְטְּרָוְגְּטִיוּ וְיַהַעַטְף קָוְנְגּוּקְטִיוּ
וְיַהַחְפּוֹךְ קָנוּרְשִׁיְילִי. כְּבָד גְּרָאַיִל
רְפִיִּי לִיְגָרְנוּן הַפְּסָקָה פְּאוּזָה
שְׁפִטְמְבָרִי מְלָחָה אַדְוִירְבִּיאָן
פְּוּעָלִי וִירְבּוּן סְמוֹקָה רִיגְמִין
כִּינְוִי אָפְגָנוּן עַבְרָה פְּרִישְׁרִיטָן
בִּינְוִי פְּאָרְטִיְשִׁילְיאָן פְּוּעָלִי אַקְטִיתָה
פְּשָׁלִי פְּאָשְׁוֹן תְּוֹאָרָה אַגְּנָטִין
מְקוֹרִי אַינְפְּנִינְטִיוּן צִוְוִי אַינְפְּרִאָטִיוּן
עַתְּדִי פְּוֹטְרוּן נְסָתָר טִירְשִׁירָה פִּירְשָׁוֹן
נְמָצָא שִׁינְעָנָה פִּירְשָׁוֹנָה
מְדִבְרַבְעָוָן פִּירְמִירָה פִּירְשָׁוֹנָה
חִזְדָּה שִׁינְגּוּלָרִי רְבִים פְּלוּחָה
חַסְרָה דִּיפְקִטְיוּן מְלָא פִּירְפִּיקְטָן
כְּפָלָה דּוֹפְלִיקָאָדוּן שִׁמוֹשִׁיות שִׁרְוּלִישׁ
שְׁרִישִׁוֹת רְאַדְיָקָאַלְשְׁחָסְרִי הָאוֹת הַרְאָשָׁוֹן שִׁינְקָעָה